

[Peter Kristensen (Ålborg).]

Jeg anbefaler, at man stemmer imod det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, og jeg vil ligeledes på mit partis vegne anbefale, at man stemmer imod det fremsatte forslag om motiveret dagsorden.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Aksel Larsen*): Jeg skal tillade mig at sige, at jeg kan ikke give så forfærdelig meget for påstanden om, at fristen fra nu og til den 1. marts 1962 er for kort til, at man kan nå at få gennemført de overvejelser og fuldført det arbejde, der skal til, for at vi kan få etableret enhedstelefon med statsdrift. Man har vidst siden 1948, at man havde fristen til 1962, så der har været tid nok, også medens den nuværende minister for offentlige arbejder har siddet i sit embede, til at gøre det forberedende arbejde. At det ikke er blevet gjort, er i strid med forudsætningerne fra 1919 såvel som imod forudsætningerne fra 1948; at man anfører, at nu er tiden desværre forpasset, kan i hvert fald ikke få mig til at tage mit forslag tilbage.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt det er nødvendigt at opsigse koncessionerne for at få fælles udløbstid, eller hvorvidt det ikke er nødvendigt. Det kan kun glæde mig, at den højtærede minister er kommet til anden anskuelse, end han havde, da jeg forhandlede dette spørgsmål med ham. Da hævdede han nemlig, at koncessionerne automatisk havde samme udløbstid, nemlig i 1967. Det har de ikke. Ifølge koncessionernes ordlyd er der ekstraordinært fælles udløbstid i 1962, men ellers løber alle koncessionerne i 5 års perioder og kan opsiges ved udløbet af disse 5 års perioder, som for de to selskaber næste gang udløber i 1964 og for det tredje selskab i 1967 og så fremdeles. Jeg forstår, at man i ministeriet nu er klar over, at min opfattelse af koncessionerne er rigtig, og at man så har forhandlet med selskaberne om på fredssommelig vis at opnå en ændring i koncessionerne.

Reelt vil det formentlig sige, at koncessionerne skal opsiges, ellers kan man ikke gennemføre de ændringer, der skal indføres i koncessionerne. Men det glæder mig, at man har indset, at dette er nødvendigt; så får man i hvert fald en fælles udløbstid;

så er vi sikre på, at vi kan mødes med alle tre telefonselskaber ved en næste fælles korsvej.

Så er der spørgsmålet om Arbejdsgiverforeningen. Jeg mener aldeles ikke, at der for mit parti er rigtigt sus i dette med Arbejdsgiverforeningen. Vi har stillet vort forslag til dagsorden, simpelt hen fordi vi mener, det er urimeligt, at disse selskaber er medlemmer af Arbejdsgiverforeningen; og når vi mener, det er urimeligt, har vi også anset det for rigtigt at søge at få disse selskaber ud af Arbejdsgiverforeningen. Det var måske naivt af mig, når jeg kom med den udtalelse, at jeg ikke kunne tænke mig, at de socialdemokratiske medlemmer her i salen var tilhængere af, at et sådant selskab var medlem af Arbejdsgiverforeningen, men så er jeg altså naiv. Jeg gik og går ud fra, at det kan da ingen socialdemokrat være tilhænger af, måske med undtagelse af den højtærede minister, som forklarer, at det er skam nødvendigt for selskaberne, og at de ikke er fuldt berettigede eller fuldt forpligtede medlemmer; de betaler kun $\frac{1}{3}$ af det ordinære kontingent. Hvad det sidste angår, synes jeg, det kunne være af interesse at få at vide, hvor meget det er i samlet sum, for det er jo telefonabonnenterne, der betaler, og det er Arbejdsgiverforeningen, der indkasserer dette kontingent som indtægt og bl. a. bruger det til at betale Dagens Nyheders underskud med. Så jeg synes, vi burde have den samlede sum frem; det er ikke nok, at vi får at vide, at det er ca. $\frac{1}{3}$ af, hvad andre medlemmer af Arbejdsgiverforeningen betaler i forhold til udbetalt arbejds løn; nej, lad os få at vide, hvor stor den sum er i kroner og ører, som telefonselskaberne betaler i kontingent til Arbejdsgiverforeningen.

Så er der konsulenttjenesten; den skulle være så nødvendig. Jeg kan ikke forstå, at disse selskaber med deres lange erfaring skulle være så ringe stillet, at de er nødt til at gå til Arbejdsgiverforeningen og konsultere den vedrørende overenskomstforhold o. lign. Hvis det virkelig er rigtigt, hvis det er noget, man skal tage hensyn til, vil jeg gerne spørge den højtærede minister: er det ministerens hensigt at lade DSB melde sig ind i Arbejdsgiverforeningen? De beskæftiger, så vidt jeg ved, flere funktionærer og arbejdere end telefonselskaberne.